

Małgorzata Bortliczek – dr, Wydział Etnologii i Nauk o Edukacji, Uniwersytet Śląski

W kręgu zainteresowań Małgorzaty Bortliczek mieszczą się: stylistyka tekstów popularyzujących wiadomości naukowe w publikacjach dla dzieci, analizowana w kilkunastu artykułach, a także stylistyka tekstów reklamowych oraz komunikacja na polsko-czeskim pograniczu językowym i kulturowym, czego rezultatem są m.in. współautorskie książki: *Język uwikłany w ponowoczesność* (2011) oraz *Jazyk příhraničního mikrosvěta (běžná mluva Těšíňanů v ČR) / Język przygranicznego mikroświata (mowa potoczna mieszkańców Zaolzia)* (2014, 2017).

Język uwikłany w ponowoczesność

Praca Izabeli Łuc i Małgorzaty Bortliczek jest przede wszystkim źródłem ogromnego materiału, przeanalizowanego i skomentowanego, często bardzo trafnie. Autorki bardzo sprawnie posługują się narzędziami lingwistycznymi w interpretacji materiału językowego. Podziwu godny jest rozmach, jaki reprezentuje ta praca, co potwierdza jej nieczęsto spotykana intertekstualność. Autorki wykazały się także ogromną erudycją – analizy i interpretacje nie mają zwykłego charakteru, lecz świadczą o wszechstronnej wiedzy zarówno z językoznawstwa, jak też z treści kultury, rzecz jasna – ponowoczesnej, co potwierdza obszerny zestaw lektur (około 300; wszystkie wykorzystane w tekście pracy). Podsumowując, pragnę stwierdzić, że praca Izabeli Łuc i Małgorzaty Bortliczek ze względu na ogromną wartość poznawczą i interpretacyjną powinna jak najszybciej zostać opublikowana, po uwzględnieniu uwag, zamieszczonych w recenzji.

Z recenzji prof. dr hab. Grażyny Sawickiej

Od (A)lfabetu do (Z)drobnień. Tuzin szkiców o języku

Praca nie jest podręcznikiem ani rozprawą naukową. Nie ujmuje kwestii kompleksowo, nie obejmuje całego systemu języka. Wręcz przeciwnie – zajmuje się wybiórczo kilkoma tematami dotyczącymi stanu polszczyzny kulturalnej, ewentualnie – aspirującej do tego określenia. Jej celem jest zwrócenie uwagi na nieraz pomijane aspekty kultury języka, a także interpretacja stanowisk znanych językoznawców, autorytetów, a więc użytkowników języka, których opinie i sposób wyrażania się uznawane są za normotwórcze. Z drugiej strony wskazuje na bylejąkość tekstów, które pojawiają się w komunikacji ogólnospołecznej (w mediach, nawet w podręcznikach i w tekstach dla dzieci) i które – pomimo popełnianych w nich błędów – kształtują język najmłodszej generacji Polaków. Do piętnowanych przez

autorkę pracy uchybień należy m.in. niedbałe obchodzenie się z potoczną i fachową terminologią lingwistyczną i niewłaściwa interpretacja pojęć.

Z recenzji dr hab. Ireny Bogocz

Jazyk příhraničního mikrosvěta (běžná mluva Těšíňanů v ČR) // Język przygranicznego mikroświata (mowa potoczna mieszkańców Zaolzia)

[...] stwierdzam z pełnym przekonaniem, że książka pań Ireny Bogoczowej i Małgorzaty Bortliczek *Język przygranicznego mikroświata (mowa potoczna mieszkańców Zaolzia)*, napisana w dwóch wersjach językowych – czeskiej i polskiej, zawierająca bardzo wartościowy zbiór tekstów reprezentujących mowę potoczną zaolziańskiej młodzieży, jest opracowaniem na bardzo dobrym poziomie merytorycznym, obiektywnie i rzeczowo ujmującym trudne zagadnienia polsko-czeskiego pogranicza językowego i kulturowego. Książka stanowi cenny wkład w badania i opis sytuacji komunikacyjnej i kulturowej na Zaolziu i bez najmniejszych wątpliwości zasługuje na opublikowanie.

Z recenzji prof. dr hab. Janiny Labochy